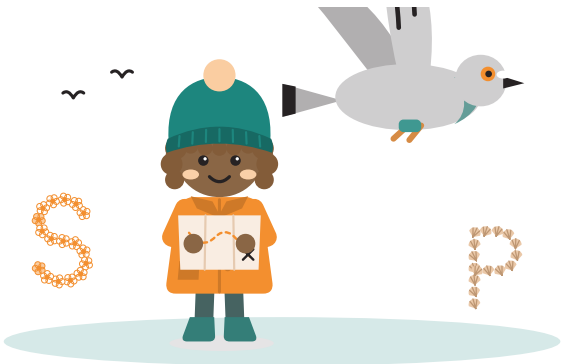
WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Sep

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op de stoep	4
S	S van Stad	8
E	E van Eikenbos	14
P	P van Pier	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Park	26
L	L van Landgoed	31
U	U van Uiterwaarden	36
I	I van Inlaag	41
M	M van Moestuin	46
	De naam op de kaart	51
	Alle dieren van jouw reis	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op de stoep

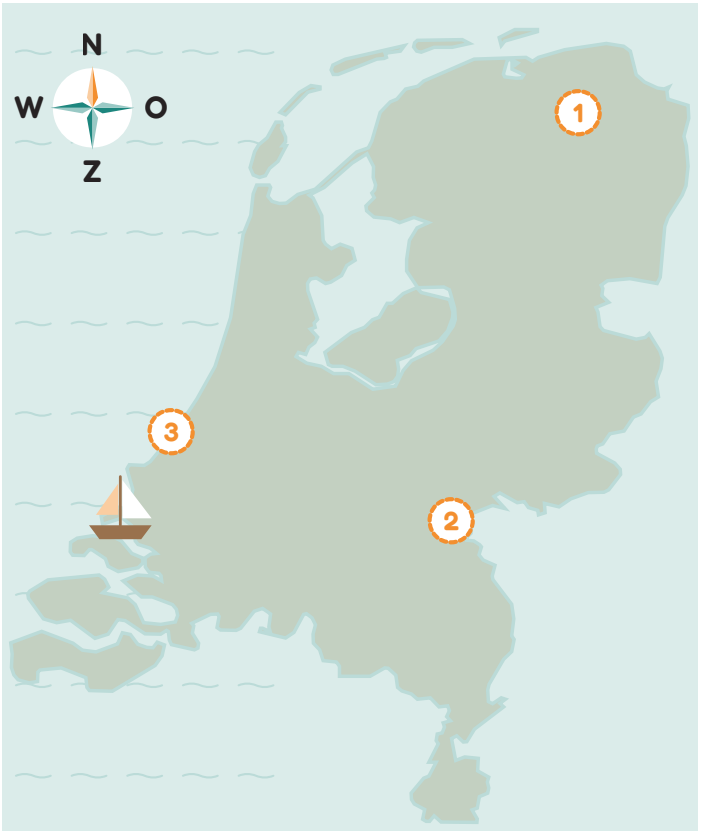
Het was een gewone ochtend. Sep tekende met stoepkrijt een grote zon op de tegels voor het huis. Toen landde er een duif, precies in het midden van de zon. Hij was grijs, met een groene glans op zijn nek, en hij keek Sep aan met twee oranje oogjes.

Om zijn poot zat een kokertje. ‘Hé,’ zei Sep. ‘Je staat in mijn tekening.’ ‘Roekoe, sorry,’ zei de duif. ‘Ben jij Sep?’ Sep liet het krijtje vallen. Een duif die kan praten! ‘Ja,’ zei Sep zacht. ‘Fijn,’ zei de duif. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

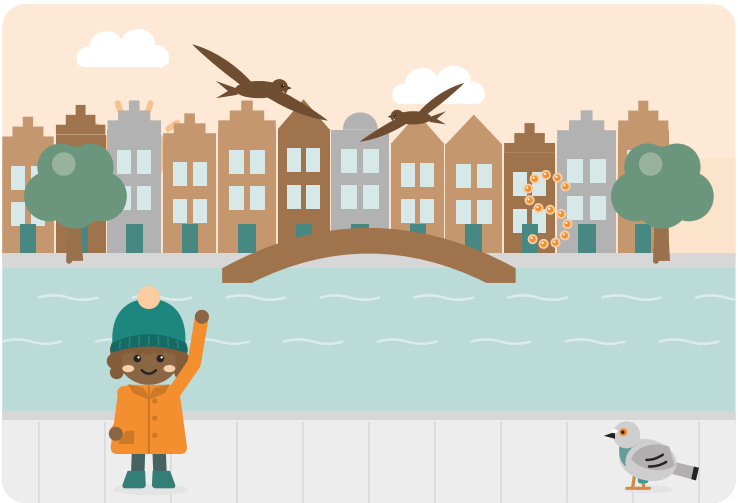
De Namenkaart van

SEP

Elk rondje is een verstopplek. Welke letter zou bij rondje 1 liggen?

S van Stad

Ze stonden midden in een oude stad. Er waren straatjes, grachten, oude huizen met puntige daken en een plein vol fietsen. Het was een warme zomeravond. ‘Kijk eens omhoog,’ zei Pluim. ‘Daar is het feest.’

Ergens speelde iemand muziek. Mensen zaten op een terrasje en lachten. De lucht was roze en goud.

Srieee! Srieee! Hoog boven de daken scheerden zwarte vogels voorbij, gillend en zwierend. Ze hadden lange, smalle vleugels in de vorm van een sikkel. Ze vlogen in groepjes, rakelings langs de daken. ‘Wat gaan ze snel!’ zei Sep. ‘Gierzwaluwen,’ zei Pluim. ‘De beste vliegers die er zijn. Echt.

Zelfs beter dan ik.’ ‘Wauw,’ zei Sep. ‘Dat zeg jij nooit.’ ‘Bij gierzwaluwen wel,’ zei Pluim. ‘Ze kunnen maandenlang in de lucht blijven, zonder één keer te landen. Zelfs hun eten vangen ze in de lucht.’

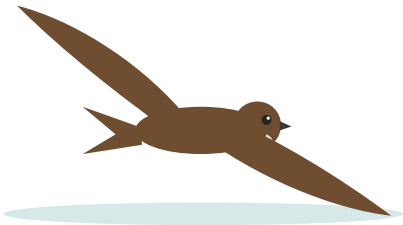
Sep keek met open mond omhoog. ‘Maandenlang? Worden ze dan niet moe?’ ‘Ze zijn ervoor gemaakt,’ zei Pluim. ‘Alleen om te broeden komen ze naar een nestje. Onder de dakpannen van oude huizen.’ Een gierzwaluw schoot onder een dakpan.

Floep. ‘Daar woont hij,’ zei Sep. ‘Midden in de stad.’ Srieee! gilden de anderen, en ze vlogen nog een rondje.

Echt waar!

De gierzwaluw

Een gierzwaluw kan maandenlang in de lucht blijven, zonder één keer te landen. Zelfs zijn eten vangt hij vliegend.

Zo groot	17 tot 18,5 centimeter
Eet graag	insecten die hij in de lucht vangt
Let op	zwart, met lange sikkelvormige vleugels

Raadsel: wie ben ik?

Ik ben zwart met lange sikkelvormige vleugels. Ik gil srieee boven de daken en ik kan maandenlang in de lucht blijven. Wie ben ik?

Klopt het? Kijk op p. 59.

L van Landgoed

Pluim fladderde van plezier. ‘Nog een letter van míjn naam!’ Sep tikte op het rondje. Woesj! Ze wandelden over een landgoed. Er stond een groot oud huis, met eromheen een park met lanen, vijvers en reusachtige oude bomen. ‘Vroeger woonde hier één rijke familie,’ zei Pluim. ‘Nu mag iedereen hier wandelen.’ ‘Gelukkig,’ zei Sep. ‘Anders waren wij hier stiekem.’

Op een bankje zat een oude meneer in een boek te lezen. Hij knikte vriendelijk. ‘Goedemiddag,’ zei Sep.

Pluim landde even op de leuning van het bankje. Tegen de stam van een oude beuk liep een vogeltje. Maar het liep niet omhoog, zoals een specht. Het liep naar beneden. Met zijn kop omlaag! ‘Pluim,’ zei Sep. ‘Dat vogeltje loopt verkeerd om!’ ‘Een boomklever,’ zei Pluim. ‘Hij kan dat. Hij loopt met zijn kop naar beneden langs de stam.’

De boomklever had een blauwgrijze rug, een oranje buik en een zwart streepje door zijn oog. Net een klein masker. Hij pikte iets uit de schors. ‘Hij heeft een nestje in een gat in de boom,’ zei Pluim. ‘Is dat gat te groot, dan maakt hij de ingang kleiner met modder.’ ‘Hij metselt zijn eigen voordeur,’ zei Sep. ‘Precies passend,’ zei Pluim. ‘Dan kan er geen grotere vogel naar binnen.’

Sep probeerde ook even met zijn hoofd naar beneden te kijken. ‘Wordt hij niet duizelig?’ ‘Ik word al duizelig als ik naar hem kijk,’ zei Pluim.

